

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Αποφάσεως

2226/2003

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από το Δικαστή Ανδρέα Παπαδημητρίου Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10-12-2002, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων : 1) Του μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

, που έχει την έδρα του στην

Αθήνα, , όπως νόμιμα
εκπροσωπείται,

2) Του μη κερδοσκοπικού αστικού
Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

ΤΟΥΣ που έχει έδρα του στην Αθήνα, οδός
όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

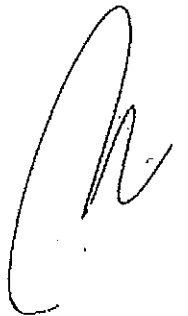
3) Του μη κερδοσκοπικού αστικού
Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

που έχει την έδρα του στην
Αθήνα, στην οδό , όπως νόμιμα
εκπροσωπείται, τους οποίους εκπροσώπησε ο
πληρεξούσιος δικηγόρος

ΚΑΤΑ

Της καθ'ης η αίτηση ανώνυμης εταιρείας με την
επωνυμία , που εδρεύει στο
οδός , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, την
οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος Ελένη
Άννινου.

Οι αιτούντες μη κερδοσκοπικοί Συνεταιρισμοί
ζητούν να γίνει δεκτή η από 13-6-2002 αίτησή τους που

2ο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 7062/2002 προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσης και εκφωνήθηκε από τη σειρά του εκθέματος.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 18 ν. 2121/1993 επιτρέπεται, κατ' αρχήν, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός έργου, εφόσον γίνεται για ιδιωτική χρήση. Εάν όμως, κατά την παράγραφο 3 του ως άνω άρθρου, για την αναπαραγωγή χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές οφείλεται εύλογη αμοιβή. Η εύλογη αμοιβή

προσδιορίζεται με βάση την αξία των αντικειμένων που χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή και ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των μαγνητικών ταινιών ή άλλων συναφών υλικών φορέων, 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού που είναι κατάλληλο για τις φωτοτυπίες και 2% της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αναπαραγωγής και σημειώνεται στο τιμολόγιο. Η εύλογη αμοιβή εισπράττεται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που καλύπτουν ενόσω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων, οι οποίοι επιλέγουν τον οφειλέτη μεταξύ εκείνων που έχουν υποχρέωση καταβολής, δηλαδή των παραγωγών και των εισαγωγέων και των εμπόρων των προϊόντων αναπαραγωγής. Δικαιούχοι της εύλογης αμοιβής που εισπράττεται από την παραγωγή ή εισαγωγή ή την πώληση φωτοτυπικών μηχανημάτων, του χαρτιού που είναι κατάλληλο για φωτοτυπίες και των ηλεκτρονικών υπολογιστών είναι οι πνευματικοί δημιουργοί και οι εκδότες εντύπων, στους οποίους η αμοιβή αυτή κατανέμεται εξ ημισείας, ενώ δικαιούχοι της εύλογης αμοιβής που εισπράττεται από την παραγωγή ή την εισαγωγή ή την πώληση συσκευών εγγραφής και υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι

3.ο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

οι πνευματικοί δημιουργοί, οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και οι παραγωγοί και κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς κατά 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και κατά 20% στους παραγωγούς. Η αυτή διάταξη προβλέπει τη δυνατότητα έκδοσης προεδρικού διατάγματος, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, που θα ρυθμίσει τις αναγκαίες λεπτομέρειες της καταβολής και της διανομής στις διάφορες κατηγορίες ή υποκατηγορίες της ίδιας κατηγορίας δικαιούχων. Η έκδοση, όμως, του προεδρικού αυτού διατάγματος δεν είναι υποχρεωτική, αφού η διάταξη ορίζει ότι οι αναγκαίες ως άνω λεπτομέρειες μπορεί να οριστούν με π.δ., δηλαδή αναφέρεται μόνο σε δυνατότητα έκδοσης αυτού (βλ. Διον. Καλλινίκου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα» (2000) σελ. 186). Κατά την παράγραφο 4 του αυτού ως άνω άρθρου, κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική γραπτή πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας: α) τη συνολική αξία των αντικειμένων

αναπαραγωγής, τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σ' ένα μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει 'στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπό του όταν πρόκειται για εταιρία. Αν ο οφειλέτης, κατά την παράγραφο 6, δεν συμμορφωθεί με την ως άνω υποχρέωσή του, το μονομελές πρωτοδικείο, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με απειλή σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής του χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ενός εκατομμυρίου (1.000.000) μέχρι δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, κατά την παράγραφο 5 του αυτού άρθρου δεν δικαιούνται να ζητήσουν από τον ίδιο οφειλέτη την υποβολή νέας υπεύθυνης δήλωσης πριν παρέλθουν έξι (6) μήνες τουλάχιστον από την υποβολή της αμέσως προηγούμενης. Εάν όμως κατά την παράγραφο 7 εκδόθηκε δικαστική απόφαση και παρήλθαν είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της και ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την απόφαση, αίρεται ο ως άνω χρονικός περιορισμός και οποιοσδήποτε

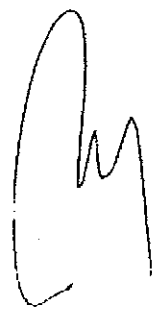
Ψο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

ο οργανισμός δικαιούται να ζητήσει απ' αυτόν υποβολή υπεύθυνης δήλωσης κάθε μήνα. Με το άρθρο 14 του ν 3049/2002 (ΦΕΚ 212/10.9.2002) αντικαταστάθηκε η παράγραφος 3 του ως άνω άρθρου 18 ν. 2121/1993 και τροποποιήθηκε το καθεστώς της εύλογης αμοιβής κατά τα εξής βασικά σημεία: η απαρίθμηση των τεχνικών μέσων, η χρήση των οποίων δικαιολογεί την καταβολή της εύλογης αμοιβής, είναι πλέον περιοριστική, αντί της προβλεπόμενης από την αντικαθιστώμενη διάταξη ενδεικτικής, δεν συγκαταλέγεται στα τεχνικά αυτά μέσα η χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή και καταργείται το ποσοστό 2% επί της αξίας του, ενώ ως βάση για τον υπολογισμό της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής λαμβάνεται υπόψη μόνο η αξία κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο και καταργείται η λήψη υπόψη της χονδρικής ή λιανικής πώλησης των μέσων αναπαραγωγής ως βάσης για τον υπολογισμό της, η οποία προβλεπόταν υπό το προηγούμενο καθεστώς. Στην παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου (14 του ν. 3049/2002) ορίζεται ότι «αξιώσεις για την καταβολή αμοιβής σύμφωνα με την αντικαθιστώμενη ως άνω παράγραφο 3 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 καταργούνται. Η

παρούσα διάταξη δεν αφορά αξιώσεις, οι οποίες έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα με δικαστές αποφάσεις». Με τη διάταξη αυτή, δηλαδή, καταργούνται αναδρομικά οι ενοχικές αξιώσεις για καταβολή εύλογης αμοιβής, οι οποίες γεννήθηκαν υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς, ήτοι πριν την έναρξη ισχύος της νέας ρύθμισης, με εξαίρεση εκείνες που έχουν επιδικασθεί τελεσίδικα με δικαστικές αποφάσεις. Περαιτέρω, η αντικαταστασθείσα ως άνω αρχική διάταξη όριζε ότι ο υπολογισμός της εύλογης αμοιβής γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή τη χονδρική ή λιανική πώληση. Ο χρόνος αυτός ήταν και ο κρίσιμος χρόνος γέννησης της αξίωσης της εύλογης αμοιβής, λαμβανομένου υπόψη ότι ο νόμος αξιώνει δυνητική και όχι πραγματική χρήση των τεχνικών μέσων αναπαραγωγής για την καταβολή της και συνεπώς από τον χρόνο αυτόν είναι σε θέση οι τρίτοι, δυνητικά, να τα χρησιμοποιήσουν για την αναπαραγωγή πνευματικών έργων για ιδιωτικούς σκοπούς. Εξάλλου, η προηγούμενη έκδοση του αναφερόμενου ως άνω προεδρικού διατάγματος, που σημειωτέον ουδέποτε εκδόθηκε, δεν αποτελούσε προϋπόθεση της γέννησης της σχετικής αξίωσης, αφού η έκδοσή του, κατά τα παραπάνω, ήταν δυνητική και όχι υποχρεωτική. Στην αντίθετη περίπτωση, άλλωστε, δεν θα υπήρχε και λόγος θέσπισης της ως άνω διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 14

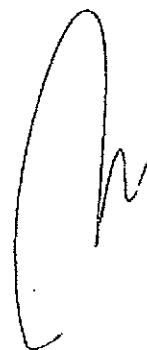
Το φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

του ν 3049/2002. Συνεπώς, υπό την ισχύ της αντικατασταθείσας διάταξης του άρθρου 18 παρ.3 του ν. 2121/1993 γεννήθηκαν αξιώσεις κατά των εισαγωγέων, παραγωγών και εμπόρων τεχνικών μέσων αναπαραγωγής για καταβολή εύλογης αμοιβής επί της αξίας των αντικειμένων αυτών και όσε απ' αυτές δεν αναγνωρίσθηκαν με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις η άνω διάταξη τις καταργεί αναδρομικά. Στη συνέχεια, με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ ορίζεται ότι «ουδείς δύναται να στερηθεί της περιουσίας αυτού ειμή δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέσει εν ισχύ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμιση της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλιση της καταβολής φόρων ή

άλλων εισφορών ή προστίμων». Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα. Καλύπτονται έτσι τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα απαιτήσεις είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον έως την προσφυγή στο δικαστήριο δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (Ολ ΑΠ 40/1998 Νοβ 47. 752 επομ., με σχόλιο Ι. Καράκωστα, ΕΑ 6341/2001 ΕΛΔ/νη 43, 209 επομ.). Τέτοιες απαιτήσεις είναι κατά το ελληνικό δίκαιο και οι ως άνω αξιώσεις για εύλογη αμοιβή που γεννήθηκαν υπό το καθεστώς ισχύος της διάταξης του άρθρου 18 παρ.3 του ν. 2121/1993 πριν την αντικατάστασή της με το άρθρο 14 ν 3049/2002. Οι αξιώσεις αυτές, είτε γίνει δεκτό ότι η αναδρομική απόσβεση αφορά όλες όσες γεννήθηκαν υπό την ισχύ της προηγούμενης ρύθμισης είτε μόνο εκείνες που υπερβαίνουν τα περιορισμένα πλέον όρια της εύλογης αμοιβής όπως προσδιορίζονται και καθορίζονται από τη νέα ρύθμιση, αποτελούν στοιχείο της περιουσίας των δικαιούχων τους. Η απόσβεσή τους

6.ο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

είναι ασυμβίβαστη προς την ως άνω διάταξη του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (βλ. προσκομιζόμενη από 18.11.2002 γνωμοδότηση Μιχ. Σταθόπουλου, από 25.10.2002 γνωμοδότηση του Ο.Π.Ι., αλλά και προσκομιζόμενη από 19.8.2002 έκθεση του Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων της Βουλής), αφού οδηγεί σε αποστέρηση περιουσιακού στοιχείου και δεν συντρέχουν εν προκειμένω λόγοι δημόσιας ωφέλειας ούτε η απόσβεσή τους επιβάλλεται από τη συνταγματική επιταγή της διευκόλυνσης της πρόσβασης στην Κοινωνία της Πληροφορίας (άρθρο 5^Α του Συντάγματος), οι λόγοι δε που επέβαλαν την θέσπιση της συγκεκριμένης διάταξης αφορούσαν πρακτικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά την είσπραξη της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής (βλ. προσκομιζόμενα πρακτικά συνεδριάσεων της Βουλής της 20.8.2002).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι αστικοί κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης που συστάθηκαν νόμιμα και λειτουργούν στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 54 του ν 2121/1993 για την

πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους και έχουν ως μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, ο πρώτος, δημιουργούς έργων και εικαστικών τεχνών, ο δεύτερος και φωτογράφος ο τρίτος από αυτούς. Ότι αυτοί αποτελούν σήμερα τους μοναδικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπούν το σύνολο των δικαιούχων της αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3 από φωτοτυπικές συσκευές, τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η καθής εμπορεύεται μεταξύ άλλων τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, φωτοτυπικές συσκευές, μεταξύ των οποίων τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Στην πρώτη των καθών οι αιτούντες απέστειλαν εξώδικη πρόσκληση και την κάλεσαν να δηλώσει υπεύθυνα, σύμφωνα με το ν. 1599/1986, μέσα σ' ένα μήνα από την παραλαβή της πρόκλησης, προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, τη συνολική αξία των φωτοτυπικών συσκευών, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία, των ηλεκτρονικών μέσων και των λοιπών τεχνικών μέσων που πώλησε κατά το χρονικό διάστημα από 4/3/1993 μέχρι 27.3.2000 πλην όμως αυτή παρά την παρέλευση της ως άνω προθεσμίας δεν υπέβαλε την παραπάνω υπεύθυνη

Χ.ο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

δήλωση. Έτσι οι αιτούντες άσκησαν εναντίον της αίτησης, με αίτημα την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 7488/2001 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου που έκανε εν μέρει δεκτή την αίτησή τους και υποχρέωσε την καθής να υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση για την αξία των παραπάνω αντικειμένων που διέθεσε – πώλησε κατά το διάστημα από 22-7-1998 μέχρι 12-4-2000 πλην όμως η καθής παρά την κοινοποίηση σ' αυτή της απόφασης⁹ δεν συμμορφώθηκε με το διατακτικό της. Στη συνέχεια, οι αιτούντες την κάλεσαν να υποβάλει νέα υπεύθυνη δήλωση για μεταγενέστερο χρονικό διάστημα (ήτοι από 13.4.2000 μέχρι 31.12.2001), πλην όμως η καθής, παρά την παρέλευση της νόμιμης προθεσμίας δεν την έχει υποβάλει. Ζητούν, δε, να υποχρεωθεί η καθής να υποβάλει προς τον Ο.Π.Ι., υπεύθυνη δήλωση με το ως άνω περιεχόμενο, με απειλή υπέρ του κάθε αιτούντα οργανισμού, για την περίπτωση μη συμμόρφωσης, χρηματικής ποινής ποσού 29.347 ευρώ. Η αίτηση, η οποία αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επομ. ΚΠολΔ (άρθρο 18 παρ.6 του ν. 2121/1993), είναι

νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 18 παρ.3, 4, 5, 6 και 7 του Ν. 2121/1993, όπως ίσχυε πριν το ν. 3049/2002 και πρέπει να ερευνηθεί και από ουσιαστική άποψη.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα Αριστείδη Πετρόπουλου που εξετάσθηκε από την πλευρά των αιτούντων και τα έγγραφα που προσκομίζονται πιθανολογούνται τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης, με μέλη δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, ο πρώτος, δημιουργούς έργων των εικαστικών τεχνών, ο δεύτερος και φωτογράφος, ο τρίτος από αυτούς. Έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 4 του ν.2121/1993, με τις υπ' αριθμ. 8/1996, 21/1995 και 8/1998 πράξεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών, αντίστοιχα, που καταχωρήθηκαν στο Μητρώο Συνεταιρισμών. Η λειτουργία τους εγκρίθηκε με τις 11088/5.12.1997, 9484/16.10.1997 και 22040/7.5.1999 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, αντίστοιχα, που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τα μέλη τους έχουν αναθέσει σ' αυτούς τις αρμοδιότητες του άρθρου 55 του ν. 2121/1993, μεταξύ των οποίων και της είσπραξης της αμοιβής του άρθρου 18 παρ.3. Μεταξύ των υπόχρεων καταβολής της εύλογης αμοιβής του ως άνω άρθρου είναι και η καθής, η οποία εμπορεύεται εκτός των άλλων τεχνικά μέσα αναπαραγωγής, ήτοι

8ο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

φωτοτυπικές συσκευές, τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Οι αιτούντες με την από 27.3.2000 εξώδικη δήλωση που κοινοποιήθηκε στην καθής, την επέλεξαν ως οφειλέτρια της εύλογης αμοιβής και την κάλεσαν να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, υπογεγραμμένη από τον κατά το καταστατικό της νόμιμο εκπρόσωπο, στην οποία να αναφέρει αφενός τη συνολική αξία των φωτοτυπικών συσκευών, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και λοιπών τεχνικών μέσων, με τα οποία αναπαράγονται έργα του λόγου ή των εικαστικών τεχνών και φωτογραφίες και τα οποία πώλησε από 4.3.1993 μέχρι 10.4.2000 και αφετέρου να δηλώσει ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμιά απόκρυψη. Η καθής δεν υπέβαλε την ως άνω δήλωση, όπως όφειλε κατά τη διάταξη του άρθρου 18 παρ.4 ν. 2121/1993. Έτσι οι αιτούντες άσκησαν σχετική αίτηση, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 7488/2001 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, που έκανε εν μέρει δεκτή την αίτησή τους και υποχρέωσε την καθής να υποβάλει την υπεύθυνη δήλωση για το χρονικό

διάστημα από 22-7-98 μέχρι 12-4-000. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στην καθής στις 28-2-02 πλην όμως η καθής δεν συμμορφώθηκε με το διατακτικό της και παρήλθε άπρακτη η προθεσμία της παραγράφου 7 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 και συνεπώς ήρθη ο χρονικός περιορισμός των έξι (6) μηνών της παραγράφου 5 του αυτού άρθρου. Στη συνέχεια, οι αιτούντες, με την από 9-4-2002 εξώδικη δήλωσή που κοινοποιήθηκε στην καθής στις 30-4-2002 (βλ. υπ' αριθμ. 14538/30-4-02 έκθεσης επίδοσης της δικ.επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ασημίνας Συνέλη-Καραμανλή), την κάλεσε να υποβάλει νέα υπεύθυνη δήλωση για το μεταγενέστερο χρονικό διάστημα από 13.4.2000 μέχρι σήμερα δεν την έχει υποβάλει και πρέπει να υποχρεωθεί προς τούτο. Ο ισχυρισμός της καθής ότι, λόγω απόσβεσης με την διάταξη του άρθρου 14 παρ.4 του ν. 3049/2002 των αξιώσεων για εύλογη αμοιβή που γεννήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του τελευταίου αυτού νόμου, δεν δικαιολογείται το έννομο συμφέρον των αιτούντων προς άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως είναι απορριπτέος, αφού, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η ως άνω διάταξη αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και δεν εφαρμόζεται. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Η δικαστική δαπάνη των

9.ο φύλλο της υπ'αρ. 2226/2003 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

αιτούντων βαρύνει την καθ'ής, αφού η τελευταία έχασε
τη δίκη (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Υποχρεώνει την καθής να υποβάλει αμέσως στον
Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) υπεύθυνη
δήλωση, η οποία θα υπογράφεται από τον κατά το
Καταστατικό νόμιμο εκπρόσωπό της και θα αναφέρει: α)
τη συνολική αξία χονδρικής πώλησης των φωτοτυπικών
συσκευών (στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα
τηλεμοιοτυπικά μηχανήματα - Φάξ), του χαρτιού
κατάλληλου για φωτοτυπία (στο οποίο
συμπεριλαμβάνονται τα χαρτιά εκτυπώσεων γραφείου 70-
270 γραμμαρίων διαστάσεων ανά τετραγωνικό μέτρο, σε
δεσμίδες διαστάσεων Α4, Α3, Β5, Β4, Β3, Α0, Α1, Α2 ή
σε ρολά 24,35, 60 ιντσών επιχρισμένου ή μη) και των
ηλεκτρονικών υπολογιστών (στους οποίους
συμπεριλαμβάνονται οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας,
οι οθόνες, τα πληκτρολόγια, τα ποντίκια, τα πάσης

φύσεως αποθηκευτικά μέσα, όπως δισκέτες, οι πάσης φύσεως εκτυπωτές και οι σαρωτές-scanners), που διέθεσε-πώλησε από 13.4.2000 μέχρι 31.12.2001 και β) ότι η ως άνω δηλωθείσα αξία είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμία απόκρυψη.

Απειλεί σε βάρος της καθής χρηματική ποινή υπέρ καθενός των αιτούντων δέκα έξι χιλιάδων (16.00) ευρώ, για κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής της στην απόφαση αυτή και

Επιβάλλει σε βάρος της καθής τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων, την οποία ορίζει σε διακόσια πενήντα (250,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους στις 27-3-2003.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ